

دکتر رضا منصوری

وین - اطربیش

رهبانیت سیسترسین‌ها**۳. چگونگی پیدایش طریقه‌ی رهبانیت سیسترسین‌ها**

یکی از صومعه‌هایی که تحت مرکزیت دیر کلونی اداره میشد، صومعه‌ی مولسم (۲۸) بود. آبت این دیر که روبرت نام داشت (وفات ۱۱۱۱) بهمراه قائم مقامش (۲۹) بنام آلبریش (۳۰) و گروهی از هادارانش سعی میکرد دیسپلینی که بر مبنای قواعد بنده دیکت باشد دوباره برقرار سازد، اما اکثریت سرنشینان دیر با این جنبش مخالفت میکردند. مخالفت این جنبش جدید در اصل با تجمل پرستی و گرایش به مادیات صومعه‌ی کلونی بود. این جنبش میخواست که راهبان دیر به زندگی ساده و فقیرانه‌ی صدر مسیحیت بازگردند. این مخالفت باعث شد که نوآوران جدید از دیرهولسم کوچ کرده و بدره‌ای دورافتاده در نزدیکی دیژون (۳۱) بنام سپتو (۳۲) که دوک ادری بور گوند (۳۳) در اختیارشان گذاشته بود بردند. بنا بر روایات آبت روبرت با ۲۱ نفر همراهانش رهبانیت جدید را در صومعه‌ی جدیدی که آنرا دیر نو و یا بالانین سیستر (۳۴) نامیدند بسال ۱۰۹۸ شروع کردند. پیکسل بعد آبت روبرت بنابدستور پاپ به مولسم برگشت و پریور آلبریش جانشین وی شد. آبت آلبریش در واقع اواین کسی بود که نکات اصلی رسوم و آداب (۳۵) طریقه‌ی جدید را بر شته تحریر درآورد. در این آداب از جمله چنین

Alberich - ۳۰

Prior - ۲۹

Malesme - ۲۸

Herzog Odo von Burgund - ۳۳ Citeaux - ۳۲ Dijan - ۳۱

Observans - ۳۵

Cister - ۳۴

آمده است!

- ۱ - محک اصلی رفورم پیرایش قاعده‌ی بنه دیکت وجهت دادن زندگی
بنا بر قاعده می‌باشد.
 - ۲ - راهبان از این‌پس موظف به کار دستی نیز می‌باشند.
(این موضوع را بنه دیکت نیز در قاعده ذکر کرده است اما رهبانیت
کلونی که به دعا و تجملات دنیوی متول شده بود فرصتی برای کار در روز
باقی نمی‌گذشت).
 - ۳ - برای حمایت راهبان اجازه هست که برادران عوام (۳۶) در خانواده‌ی
دیر استخدام شوند. (برادران عوام از بسیاری از حقوق و مزایای راهبان
برخوردار نبودند).
 - ۴ - هدیه دادن اموال دیر از جمله زمین‌های کشت شده، آسیاب‌ها و ...
ممکن است.
 - ۵ - بنای دیرهای جدید فقط در نقاط دور دست و بدون سرنشین
نهجاز است.
- توسعه‌ی اصلی سیتو در زمان آپتی استفان هاربنگ (۱۱۰۸) که بعد از
آلبریش انتخاب شد، انجام گرفت. و در همین دوران است که برنارد مقدس (۳۷)
با گروهی از هادارانش به سیتو آمدند (بنابر روایات تمام افراد مذکور خانوادی
وی به مرأهش بودند و بعلاوه زنان اطرافیانش ترس از این داشتند که مردانشان
از آنها جدا شده و به برنارد بپیوندند). برنارد مقدس نقش مهمی در پیشرفت
طريقه‌ی سیسترین داشته است بطريقی که گاهی باشتباه وی را بانی این طريقة

میدانند. یکماه پس از ورود برنارد، آب استفان دوازده راهب را به راه وی به محل صومعه‌ی جدید فرستاد که آنرا *Firmitas* نامیدند. یکسال بعد (۱۱۱۴) جمع دیگری از راهبان به افتتاح دیر *Pontigny* رفت و در سال ۱۱۱۵ در صومعه‌ی *Marimond* و *Clairvanx* بنashد.

این توسعه‌ی رفورم سیتو باعث سازماندهی لازم به این طریقه‌ی جدید شد. دومین آب استفان هاردینک در سند قوانین مربوط به سیتو که به قانون عشق و یا *Carta Caritatis* معروف است دستوراتی در بین یکاپک صومعه‌ها با یکدیگر و مقام و موقعیت هر کدام در رابطه با صومعه‌های مادر (سیتو) و ترتیب دعا و نماز به تنظیم درآورد. بر عکس اتحادیه‌ی صومعه‌های کلونی، صومعه‌های سیسترین *پنا بر* «قانون عشق»، استقلال زیادی در مورد طرز زندگی خود و آب استهایشان داشتند و این باعث شد که خواص زندگی خانوادگی به دیگری به صومعه‌ها بازگردد. از همین موقع نیز قرار بر این گذاشته شد که آب استهای این طریقه یکبار در سال در سیتو جمع شوند (اجتماع عام یا مجمع عمومی) ^(۳۸).

ذیلاً چند نمونه از «کارتا کاریتاتیس» در موارد مختلف زندگی رهبانیت و ساختن دیرها آورده می‌شود:

فصل ۹. در مورد ساختن دیرها ^(۳۹):

چنین مقرر شده است که تمام دیرهای ما با احترام ملکه‌ی آسمان و زمین

Generalkapitel - ۳۸

۳۹ - *Abtei* به دیری می‌گویند که دارای یک آب است باشد. علاوه بر این دیرها، صومعه‌های وجود دارند که دارای آب (پدر) نیستند، بلکه تحت رهبری دیری با پدر اداره می‌شوند.

ساخته شوند و آنهم نه در شهرها و زمین های سخت و دهات .
به مین دلیل است که می بینیم در تمام کلیسا های دیر های سیسترسین پیکر های از حضرت مریم در محراب اصلی مشاهده می شود که نماینده همین قاعده است و دیگر اینکه اغلب دیر های سیسترسین در دره ها و مکان های دور افتاده ساخته شده اند بر عکس دیر های طریقه ای بنده دیگتنی که در نقاط مرتفع ساخته شده اند و یا طریقه های فرانسیس (۴۰) و یا دومینیک (۴۱) که دیز های خود را در داخل شهرها بنادرده اند .

فصل ۱۳ . در اینکه کسی در صومعه گوشت و یا چربی نخورد .

غذا های دیر باید همیشه و در همه جا بدون گوشت و چربی آماده شود ، مگر برای مربض ها و کارگران .

فصل ۱۵ . راهبان ما از چه طریق زندگی میگذند :

راهبان فرقه ای ما باید با کار زراعت و گله داری امرار معاش کنند :

فصل ۲۵ . در مورد نقاشی و تصویر و صلیب چوبی .

ما اجازه هیچ گونه تصویر و نقاشی را نمیدهیم . نقاشی فقط بر روی صلیب چوبی مجاز است .

تاریخ تغییرات این قاعده که نمایانگر طرز فکر اروپائیان قرون وسطی و خاصیت انعطاف پذیری کلیسا است ، بسیار جالب میباشد حدود سال ۱۱۳۰ میلادی مجسمه و عکس و نقاشی نزد راهبان سیسترسین ممنوع می شود ، برخلاف کلونی های بنده دیگتنی که طرفدار شکوه و جلال و مجسمه و نقاشی بعنوان سمبل یا نماد اعتقادی بوده اند . در این دوره فقط نقاشی روی صلیب های چوبی

محراب کلیسای دیر مجاز بوده است. بطور نمونه میتوان دستوری را که مجمع عمومی سیسترسین‌ها در سال ۱۱۳۴ وضع کرده است ذکر کرد. در این دستور چنین آمده است: « ما ممنوع میکنیم که در کلیساها یمان و یا در نقطه‌ای از صومعه‌های ما تصویر و یا مجسمه وجود داشته باشد ، زیرا که اینها توجه آدمی را بخود جلب کرده و بدین جهت مانع اندیشه و ذکر مذهبی می‌شوند و این خود از یک تربیت جدی مذهبی جلوگیری می‌کند . »

در سال ۱۱۵۷ صلیب‌های طلا و نقره باندازه‌ی بسیار بزرگ ممنوع می‌شود، حتی مجاز نبوده است که از صلیب‌های کوچک طلا و نقره بعنوان صلیب تقدیم (۴۲) استفاده کرد.

۱۲۴۰: دستور داده می‌شود که تمام نقاشی‌های الوان (۴۳) برچیده شوند و یاروی آنها رنگ سفید زده شود. مثلا در سال ۱۲۴۲ آبت والپاریسو (۴۴) در اسپانیا بخاطر اینکه نقاشی‌های روی دیوار در صحن صلیب (۴۵) و نقاط دیگر صومعه‌اش وجود داشته است ، تنبیه می‌شود.

همین طرز فکر باعث شده است که معماری دیرهای سیسترسین در مقابل صومعه‌های دیگر و یا کلیساها و کاندرال‌ها کاملاً ساده باشد ، زیرا که اغلب آنها در همین دوران اولیه جنبش جدید بنا شده‌اند، در صورتیکه داخل کلیساها و آنها و تجھیزات دیگر دیر که مربوط به دوران بعد می‌شود ، بمانند کلیساها و دیرهای دیگر مملو از مجسمه‌ها و نقشی‌ها و نماد (Symbol) های گوناگون است : وبا بطور مثال دیر سیسترسین‌ها در استام (۴۶) واقع در استان تیرول (۴۷)

Tabu lae Pictae - ۴۳

Prozessionskreuz - ۴۲

Kreuzgang - ۴۵

Valparaiso - ۴۴

Tirol - ۴۷

Stams - ۴۶

اریش که در قرن هفدهم بنا شده است دیگر نشانی از سادگی سیسترین های اوی ندارد، بلکه بیشتر به یک تصریح پادشاهی شبیه است. برنارد مقدس که گفتیم نقش بسازی در توسعه طریقه سیسترین ها داشته است، از مخالفان سرسخت تجملات و گرایش به نماد و سمبل بوده است. مجادلات وی با آبت ولهم سنت تیری St. Tkerry بخصوص درمورد مجسمه ها و سنگ بریده های روی ستون های صحن صلیب دیر کلونی بسیار معروف است. بر روی این ستون ها انواع اشکال شباطین و دیو و پری و مخلوقات عجیب بریده شده یوده است. در مقایسه ستون های صومعه تسوتل (و دیگر دیر های سیسترین) در سادگی انسان را بیاد صحن مساجد اسلامی میاندازد.

(بقیه در شماره آینده)

یکی از هنر های خاص مغان صنعت ساختن شراب و انداغتن باده ناب است. از آن زمان که پرتو آفتاب درخشان و خاک بارور فلات ایران در آن سرزمین بهترین انواع تاک را پرورش میداده، صناعت شراب سازی در نزد دهقانان ایران بظهور رسیده و تکامل حاصل کرده است. در کتب تواریخ باستان اکتشاف شراب را بزمان افسانه (جمشید) منسوب میدارند.

(تاریخ ادبیان)